

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ಸತ್ಯ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪದಮಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯು ಜಮಾ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು.”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಭಗವಂತನ ವಿನಃ ಅನ್ಯರು ಯಾರೂ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ?

ಉತ್ತರ: ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಸುಖ ಸಿಗಲಿ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಇಚ್ಛೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಿಯು ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸುಖವು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಮುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಇವೆರಡೂ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಭಗವಂತನ ವಿನಃ ಯಾರೂ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ಇಂತಹ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ದಯೆ ಬರಬೇಕು. ಪಾಪ! ಮನುಷ್ಯರು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಈ ಗೀತೆಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರವೇ ಇದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯ ತಂದೆಯ ಆದೇಶದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳೇ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ನಡೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯತಮನ ಜೊತೆ ಸತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಸತ್ಯಮತವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆಲ್ಲರೂ ಸುಳ್ಳು ಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಮತವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸುಳ್ಳು ಮಾಯೆ ಸುಳ್ಳು ಕಾಯ.... ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಅಸತ್ಯವೇ ಅಸತ್ಯವಿದೆ. ಸತ್ಯ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸತ್ಯ ಖಂಡಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಬಹಳ ಸತ್ಯವಂತರಾಗಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪದಮಾಪತಿಗಳಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಅಸತ್ಯವಂತರು ಪದಮಾಪತಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ, ಸದಾ ಸತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸತ್ಯಖಂಡದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದಂತೂ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಯಿತು.

ಈಗ ಮಕ್ಕಳು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುವ ವಿಧಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿಹೀನರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿಹೀನರೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನಂತೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ – ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವವರು ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ರಚಯಿತನಾದರು. ಆದರೆ ರಚನೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಚಯಿತನು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಶಾಂತಿ ಅಥವಾ ಸುಖಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮತ್ತು ನೀವೂ ಸಹ ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಈ ರೀತಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕೃಷ್ಣನ ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಖುಷಿ ಪಡಿಸುವ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಏನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆಂದು ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ರಚಿಸುವವರು ಯಾರು ಎನ್ನುವುದೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ತಂದೆಯು ಸಿಗುವವರೆಗೂ ನಾವು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಧನೆ, ಭಕ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದೆವು. ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ಫಲಿತಾಂಶವೇನಾಯಿತು? ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಯಂತು ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನೂ ಸಹ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏನೇನು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ? ನಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು? ಇದೂ ಸಹ ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ನಾವು ನಿರ್ವಾಣಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಮಾರ್ಗವೂ ಸಹ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿರಬೇಕು, ಆಗಲೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಂತೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಸೃಷ್ಟಿರೂಪೀ ವೃಕ್ಷವು ಜಡಜಡೀಭೂತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಎಲ್ಲರೂ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಕೆಲವರಿಗೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ - ಇಂತಹವರು ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿ ಸಮಾವೇಶವಾದರು, ವೈಕುಂಠ ವಾಸಿಯಾದರು ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಯಾರೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗವು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ನಿರ್ವಾಣಧಾಮವು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಏನಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಬರುವುದು! ಇದೇನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಂಬರ್ವಾರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು- ನೀವು ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ? ಗುರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ

ಬಯಕೆಯಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಯಕೆಯನ್ನು ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯರೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವ ಮಾತಿನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎರಡು ಧಾಮಗಳಿವೆ. ನಿರ್ವಾಣಧಾಮವು ಶಾಂತಿಧಾಮವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗಳು ನಿವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನೀವು ಬಯಸುತ್ತೀರಾ? ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಯೆ ಬರಬೇಕು. ಪಾಪ! ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಂತು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ಅಥವಾ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಯಾರಿಗೂ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡೂ ಸಂಪತ್ತು ತಂದೆಯ ಬಳಿಯೇ ಇದೆ - ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಭಗವಂತನು ಭಕ್ತರ ಬಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಈ ವಸ್ತುಗಳು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಶಾಂತಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ, ಜಗಳ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ಮೂಲ ಶಾಂತಿಧಾಮವಂತೂ ನಿರ್ವಾಣಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ ಆಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ ಎರಡೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಸುಖವು ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಂತೂ ಸಂಪತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಸಂಪತ್ತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಆ ಕಾರಣವೇ ಮನುಷ್ಯರು ಪಾಪ! ರೊಟ್ಟಿ ಚೂರನ್ನೂ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪತ್ತಿದ್ದರೆ ವಿಮಾನ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಮಹಲುಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ವೈಭವದಿಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸಂಪತ್ತು ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿರೋಗಿ ಶರೀರವೂ ಇರಬೇಕು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಿಳಿಸಬೇಕು - ಈ ಕಲಿಯುಗವು ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ, ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವು ಸುಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದುಃಖವಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರತೆ, ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದು ಮುಕ್ತಿಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯವಾದ ಮಧುರ ಮನೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪರಿಮಿತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನಿಗದಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಇದಂತು ಅನಾದಿ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಮಿತಿಯಿದೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ 33 ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳ ಮಿತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಯಾರೇ ಬಂದರೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು - ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಸೆಯಿದೆ? ಏನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರಿ? ದರ್ಶನದಿಂದಂತೂ ಯಾವುದೇ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದಂತೂ ಏನಾದರೂ ಸಿಗಲಿ, ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಡಲಿ, ನಾವು ಇಂತಹ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಮಗೆ ಇಂತಹ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ನಾವು ಸದಾ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಚಂಚಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ - ಶಾಂತಿಯು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಶಾಂತಿಧಾಮವಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಸುಖಧಾಮವಾಗಿದೆ, ಮೂರನೆಯದು ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಏನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಾವು ಇಂತಹ ಸಾಧನೆ ಅಥವಾ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸಾಧನೆ ಅಥವಾ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಒಂದೇ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತರು ಇನ್ನೊಂದು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಥವಾ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಪರಮಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನಂತೂ ಯಾರೂ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಾಡಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಪುನಃ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮುಖಾಂತರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದು. ಸತ್ಯಯುಗ, ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತೆ, ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಖಧಾಮ, ಶಿವಾಲಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ವೇಶ್ಯಾಲಯವಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ನೀವು ಏನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರಿ? ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರಾ? ಅದಂತೂ ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಸುಖಧಾಮ ಅರ್ಥಾತ್ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಶಾಂತಿಯಿರುತ್ತದೆ, ನಂತರ ನಂಬರ್ವಾ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಭಾರತ ವೈಕುಂಠವಾಗಿತ್ತು, ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು - ಆಸ್ತಿಯು ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ತಂದೆಯೇ ಒಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಭಗವಂತನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ರೀತಿ ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ - ತಿಳಿಸಿ ಭಗವಂತನು ಏನನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ? ಅವರಂತೂ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ನೀವು ನರಕದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಮೋಸ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಭಗವಂತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಮತ್ತೆ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಈಗ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ 84 ಜನ್ಮಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ನೀವು ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಮೊದಲು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತೆ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನ ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮದು ಹಠಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಇದು ರಾಜಯೋಗವಾಗಿದೆ, ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ

ಸಮಾನ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಪಂಥವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರದು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಇದು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಬಾಬಾ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ - ಈಗ ನೀವು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಂದರೆ ಅಂತಿಮತಿ ಸೋ ಗತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಆಗ ವಿಕರ್ಮಗಳ ಹೊರೆಯು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ಸಿಗುವ ಎರಡು ಸ್ಥಾನಗಳಿವೆ. ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಾ?

ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ - ನೀವೇ ತಂದೆ-ತಾಯಿ... ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಮಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸುಖ ಬೇಕೆಂದರೆ ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಾವನರೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿ, ಬಲವಂತ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುವವರಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿ ಬರೆದರಂತೆ - ನಾನು ಸಾಧುವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಮನೆಯ ಮಾರ್ಗವು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಮಾರ್ಗವು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ನಾನು ತಮ್ಮವನನ್ನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ಸಹ ಒಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಯಾರೂ ಸಹ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸಾಧುಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಂತೂ ಯಾರೂ ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿ ಇವರಿಗೆ ಜಾದೂ ಹಿಡಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾ! ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವುದೇ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವವರಲ್ಲ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ - ಯಾರಾದರೂ ಈ ಮಾರ್ಗವು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ನಾವು ಅವರ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಾ ಸಹೋದರಿಯರು ಹೋಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಷ್ಟವಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ನಾವು ಏನು ಮಾಡುವುದು? ನಾವು ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೇ? ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು - ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಯಾರನ್ನು ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರಿ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರಿ? ತಾವಂತೂ ಹಠಯೋಗ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮದು ರಾಜಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಲಿಸುವವರು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಲಿಯುಗವು ದುಃಖಧಾಮ, ಸತ್ಯಯುಗವು ಸುಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕಾನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಿವೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಗಳ-ಕಲಹಗಳಿವೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ಒಂದು ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಯಥಾ ರಾಜ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ, ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಥಾ ರಾಜ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ ಎಲ್ಲರೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮುಳ್ಳುಗಳ ಕಾಡಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗವು ಹೂಗಳ ಉದ್ಯಾನವನವಾಗಿದೆ ಅಂದಾಗ ಮಾರ್ಗಗಳು ಎರಡಿವೆ. ಹಠಯೋಗ ಮತ್ತು ರಾಜಯೋಗ. ಈ ರಾಜಯೋಗವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಾಜರಿಗೂ ರಾಜರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ನಾವು ಸನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅವರು ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ನಿಯಮವಿದೆ - ಯಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ನಂತರ ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ನೀವು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ತಂದೆ-ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಕಾಯಿದೆ-ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹೊಸದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ತಂದೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಪರಮಧಾಮದಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ, ನರಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲರೂ ನಿರ್ವಾಣಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಖ-ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ, ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ವಿನಾಶ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಂತಿಮ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಕೆಲವರು ಹಲವು ಜನ್ಮಗಳು, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮತ್ತೆ ಹಲವು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೋಕ್ಷವೂ ಸಹ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಒಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಒಂದುವೇಳೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದಾಗ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗಿ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನೂ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ ಅಂದಾಗ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಪುನಃ ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಹಸವಿರಬೇಕು. ಒಂದೇ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಗೀತೆಯಿದೆ - ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಕುಲದ

ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಭೀಷ್ಮ ಪಿತಾಮಹರಿಗಂತೂ ಬಹಳ ಮಾನ್ಯತೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೇ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಇವರಿಗೆ ಭಗವಂತ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನ ಸಹಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು - ಇದನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿನಃ ಮತ್ತಾರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಬಾಗಿಲುಗಳ ಬೀಗದ ಕೈ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಬಾಗಿಲೂ ಸಹ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದ ವಿನಃ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ಎರಡೂ ದ್ವಾರಗಳು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

2. ದಯಾಹೃದಯಿಗಳಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಮನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಂದೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಸದಾ ಬಿಜಿಯಾಗಿರುತ್ತಾ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪದುಮದಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಮಾಯಾಜೀತ್ ಭವ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿರುವಿರಿ ಸದಾ ಬಿಜಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಬಿಜಿಯಾಗಿರುವಂತಹವರೇ ದೊಡ್ಡದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಿಜಿನೆಸ್ ಮಾನ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆ ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಬಿಜಿನೆಸ್ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರು ಸದಾ ಬಿಜಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಬಳಿ ಮಾಯೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಬಳಿ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಇದೇ ಆತ್ಮೀಯ ನಶೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪದಮವಿದೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ನಶೆ ಅಷ್ಟೂ ನಿರ್ಮಾಣತೆ.

ಸೋಲೋಗನ್: ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಫಲತೆ ಆಗೇ ತೀರುವುದು.